

NAŠA ANKETA

Kje si, ZSM?

Le peščica mladincev je seznanjena s tem, da bo v aprilu kongres ZSMS. Ta neinformiranost ali pa nezainteresiranost mladih glede njihove organizacije je najbrž povezana z vlogo in aktivnostjo organizacije same. Kaj o tem menijo mladi?

MAJA SMREKAR, učenka 8. razreda: »Ja, mladinci sami imajo več besede, kot so je imeli včasih. Sedaj lahko prideš na sestanek in poveš, če ti kaj v družbi ni všeč. Na delovanje ZSM sicer nimam večjih pripomb, izjemne pohvale pa jim tudi ne bi izrekla. ZSM na šoli predvsem sestankuje in organizira ples, kaj naj bi bila njena prava naloga, pa ne vem. Sama nisem aktivna, zato z zadevo nisem najbolje seznanjena.«

ELIZABETA JOCIČ, učenka 8. razreda: »V ZSM ne delam, ker nimam časa za te stvari. Pa tudi drugi se ne zanimajo za nas, mlade. V KS nimamo svojega prostora, ne najdemo opore za svoje delovanje. Mladinska organizacija deluje, vendar predvsem s sestanki in govori. Pojma nimam, kaj počnejo. Najbrž zastopajo naša stališča in interese, saj so tudi oni mladi. Mislim, da bi s po-

12.

krško '86

ZSMS

Kongres

močjo mladinske organizacije lahko rešili marsikatero probleme.«

JELENA SVIRAC, študentka agronomije: »O samem delovanju ZSM ne vem veliko, saj je informiranost šibka. Tudi če bi se hotela dokopati do informacije, bi bila pot dolga. »Naša« organizacija ne more biti naša, če dejansko ne zastopa naših interesov, potreb in želja. Preveč je odtujena in formalno organizirana. Dober primer je (ne)delovanje ZSM v okviru fakultete. Mogoče se predstavniki ZSM trudijo in delujejo, vendar nam je znana le organizacija agromiadi; o drugih aktivnostih vemo le malo.«

GORAN PREDOJEVIČ, dijak sr. šole za energetiko: »Nisem aktiven član ZSM, pa tudi njeno delovanje me ne zanima. Mislim, da bi svoje interese sicer moral uveljavljati preko te organizacije, vendar dvomim o njeni uspešnosti.«

MATEVŽ POLIČ, **DAMJAN KUŠAR**, brezposelna: »O delovanju mladinske organizacije sploh še nisva razmišljala. Vse je brez veze, saj tako ali tako ne more nič narediti. O tem sploh nima smisla razpravljati (... in že sta odšla).«

PES MURI: »Oh, ti ljudje so pa res čudni! Hov, hov. Pri nas v pasji družini imamo tak režim: če imamo kost, jo pojemo, če ne, jo pa najdemo.«

Malce zaskrbljujoče izjave, mar ne?

Tea Miška

Dom in ustvarjalnost za vsakogar

Ta zapis ni namenjen romantičnemu zanesenjaštvu peščice ljudi, ampak naši vsakdanji stvarnosti, v kateri hočejo biti posamezniki in skupine ustvarjalni, hočejo sebi in drugim vsebinsko lepšati in poglobljati delovni in praznični dan. To je zapis o delavsko-prosvetnem društvu Svoboda iz Medvod.

V sobotnem dopoldnevu sem se srečal z Brane-
tom Praznikom, predsednikom društva, Romi Buko-
vec, Zdenkom Furlanom, Matejo Mlakar, Romano
Girandon, Darjo Šturm, Petro Bališ, Natašo Stopar,
Luko Kogovškom in drugimi, ki so prihajali v garde-
robni prostor.

»Naša dejavnost je dramatika, petje, ples, likov-
nost, ansambel, plesna skupina Noell,« je pripove-
doval Brane Praznik. Pa beseda ni tekla zgolj z njim,
v pogovoru so sodelovali vsi: »V sezoni 85—86 smo
na oder postavili Partljičevega »Moj ata, socialistični
kulak.« Ponovili smo ga na Glumaških večerih, na
Ostrovharjevih srečanjih pa je bil Kulak postavljen
kar trikrat: naš, novovaroški iz Srbije in kavadarski iz
Makedonije. Naši mladi člani so predstavili tudi
Muza na mansardi.«

Nekajletno mrtvilo so prekinili že predlani s »Hit-
lerjem v partizanih,« lani z »Magnetnim dečkom.« Mi-
lana Dekleve, stalna obveznost so recitali ob različ-
nih praznikih, igrice ob dedku Mrazu, tudi za letos
so načrti obsežni:

»Kmalu bo na odru igrice Mala čarovnica, ki ni
znala biti zlobna, pripravljamo Gospo ministrico
Branislava Nušića. Naša baletna skupina Noell ima
5 članic in daje ljudem tisto, kar je njim in gledalcem
povšeči. Približno 10 likovnikov v povprečni starosti
25 let je sila aktivnih. Vsaka premiera v gledališču je
tudi samostojna razstava naših likovnikov, ki prak-
tično izdelajo tudi sceno. Organiziramo izobraževa-
nja za vsakogar, ki živi in deluje skupaj z nami.«

V medvoški Svobodi aktivno deluje 90 članov, ti-
stih, ki le sem in tja pokukajo v te prostore, sploh ne
štejejo, so pa tudi dobrodošli. Vsakdo tukaj ustvarja
in daje po svojih močeh, spodbude za razkošen raz-
voj talenta, pa kakršenkoli je že, ne manjka. Ra-
zmišljanja pri delu pa so vedno sodobna. Poglejmo,
kaj pravi o čarovniški igrici, ki jo bodo izvajali otroci
nekje do 12. leta, Romi Bukovec:

»Skušamo predstaviti svet, drugačen od pravljic-
nega. Naša dekleta bodo učenke čarovništva, zelo
počlovečene, skoraj povsem normalne osebe, v ka-
terih ne bo težko ugotoviti, da smo navsezadnje
lahko tudi ljudje takšni. Šlo bo tudi za veliko mero
zaupanja v prijateljstvo, zmage dobrega nad zlim.
Mladi bi pravzaprav radi starejšim tukaj dokazali, da
jih imajo radi, vendar pa je pri tem tudi prav terjati ra-
zumevanje starejših za mladost.«

Zdenko Furlan, 67-letni amaterski gledališki dela-
vec, pa je o ustvarjalnosti svojih igralcev menil tole:
»Nismo za šablone, vsakdo naj bi igral iz sebe, kar
najbolj naravno. Gospo ministrico pa smo postavili v
sodoben čas, saj človeške slabosti, kot so napuh,
bahavost, premetenost, goljufivost in še kaj, v nobe-
nem času niso izbrisane.«

Dekleta iz plesne skupine menijo, da so tu naše
pravo družino, v kateri lahko aktivno in ustvarjalno
sodelujejo. Posebej se vesele nastopov, takrat in na
vajah ni znoj nobena redkost:

»Tu smo našle svoj smisel. Nič ni odtujenega,
enakopravno nas vključujejo v svoje programe.«

Prav zato lahko Brane Praznik upravičeno trdi, da
v medvoški Svobodi prav vsakdo najde svoje mesto,
pa naj bo to igralec ali muzikant, plesalec, likovnik.
Ne gre zanemarjati niti potrebnih odskih delavcev,
garderobierjev, osvetljevalcev, šepetalcev:

»Vsakdo med temi je lahko na svoj način kreati-
ven. Ne branimo se resnično nikogar, prilagajamo
se drug drugemu. Tako, denimo, nismo zaprli vrat
pevcem pevskega zbora. K nam naj pride vsakdo,
se bomo pač nekoliko stisnili.«

Tako usmeritev ima odraz tudi v medvoških de-
lovnih organizacijah, ki bodo po zaključnih računih
namenile kar 10 milijonov dinarjeva svojo Svobo-
do. S tem denarjem bodo najprej posodobili dvora-
no, zamenjali sedeže in še marsikaj. Zavoljo re-
snično prave aktivnosti so lani tudi od občinske kul-
turne skupnosti prejeli 350.000 dinarjev:

»Tu ne gre torej več za denar, ampak za dojema-
nje, da delamo, ustvarjamo. Pravzaprav je to že
svobodna menjava dela. Naš cilj je torej pritegniti
vsakogar, hkrati pa paziti, da ne bo več osipa, gene-
racijskega prepada, kakor se je to zgodilo v prete-
klosti. Jutri morajo namreč mesta prevzeti mladi,
dolžnosti pa so pestre, pomembne.«

Vsako izmed članov upravnega odbora skrbi tudi
za neumetniški del, naj gre za zasteklitev oken, na-
vavo materiala ali nastopanje v občinskih kulturnih
telesih. Vsem pa je enotno razumevanje, da je po-
tebno pravo medsebojno sodelovanje.

»Tu smo doma, tu je naše združeno delo, tu so
naši otroci, tu so Medvoščani,« pravi Brane Pra-
znik: »Razumeti hočemo drug drugega, tisto, kar
ustvarimo, z odra podarjamo. Podarjamo tudi zdru-
ženemu delu, številni iz tega združenega dela pa
tako najdejo mesto pri nas. Kaj smo torej? Smo neki
segment, naš, skupni, ki ne prihaja od nekega zunaj.
Smo del našega življenja, delovnega in prazničnega
vsakdana. To razumeti pomeni, da pravzaprav pra-
vih težav ne bi smeli imeti.«

Pa vendar je vedno in povsod vse zgrajeno na
delu. Ničesar ni podarjenega, vse je potrebno na-
vadno plačati z garanjem. Plačilo je v mnogih živ-
ljenjskih primerih denar, v teje Svobodi pa se zdi, da
je to zavest o početju koristnega zame, zate, za na-
šega soseda, Medvoščana, Šiškarja. Za mojega in
tvojega šolarja, za tebe in mene, kadar sva priprav-
ljena pogledati vsaj nekoliko čez svoj plot...

Bogomir Šefić

Šiškarji med prvimi

Tudi v letošnjem letu so v okviru občinske
ZPM in po merilih Šahovske zveze Slovenije
izvedli vsa predvidena pionirska šahovska tek-
movanja, tako ekipna kot posamezna.

Med ekipami so se prvenstva udeležile pri
pionirskih tri ekipe, pri pionirjih pa enajst. V treh
kategorijah so zmagali šahisti osnovne šole
Staneta Kosca iz Šmartnega, v eni pa šahisti
osnovne šole Oto Vrhunc-Blaž. Vse zmago-
valne ekipe so se udeležile prvenstva ljubljans-
ke šahovske regije in tam osvojile dve prvi
mesti (pionirke OŠ Staneta Kosca) in eno tretje
(pionirji OŠ Oto Vrhunc-Blaž).

Bolj številna je bila udeležba na prvenstvu
posameznikov, kjer je nastopilo več kot sto pio-
nirjev in pionirk. Zmagovalci so postali:

starejši pionirji — Aleš Jancič (OŠ Valentin
Vodnik)

mlajši pionirji — Gregor Podviz (OŠ Simon
Jenko)

starejše pionirke — Mateja Skobe (OŠ Sta-
neta Kosca)

mlajše pionirke — Diana Pajk (OŠ Staneta
Kosca)

Tekmovanje je bilo v prostorih osnovne šole
Alojz Kebe v Šentvidu, vodili pa so ga mentorji
sami.

P. Vertot